

Familie Depraetere

Met biologisch graslandbeheer en vleesvee wil familie Depraetere meerwaarde creëren op haar bedrijf in Deftinge.

Rassen:	witblauw en blonde
Aantal runderen:	120
Aantal hectare:	92

Damien en Guy Depraetere

Klaver als extra stikstofbron

Gras-klaverkopakker voor erosiebestrijding

Eigengeteeld krachtvoer voor vee

Damien Depraetere schakelde over naar biologisch vleesvee

Vleesvee past perfect voor ecologisch grasbeheer

Sinds 2010 boeren Guy en Damien Depraetere op biologische wijze. De overwegingen zijn divers, maar de belangrijkste is toch economie. Guy Depraetere: 'Het grote voordeel van biologisch boeren is dat je weer afzetgericht leert produceren.'

tekst Annelies Debergh

Doekjes winden ze er niet om. Het zijn economische overwegingen die Guy (56) en Damien (26) Depraetere uit Deftinge ertoe dreven om voor biologische landbouw te kiezen. Guy Depraetere: 'Met een nieuwe generatie in het bedrijf hebben we grondig bekeken welke richting we uit wilden in de toekomst.' De keuze viel op biologische akkerbouw in combinatie met biologische vleesveehouderij, zo legt hij uit. 'We hopen zo gemakkelijker een hoger rendement uit het bedrijf te halen.' In 2009 schakelden vader en zoon Depraetere al enkele percelen om en in 2012 wordt het volledige bedrijf uitgebaat volgens biologische teeltwijze. De kennis werd binnengehaald op basis van ervaringen van Nederlandse biobedrijven. 'In Nederland zagen we grootschalige biobedrijven, vaak toegespitst op een bepaalde teelt.' Dat een bepaalde schaal grootte en biologisch boeren niet samengaan is een misvatting, zo stelt Depraetere. 'Je hebt juist een zekere perceelsgrootte nodig om goed te kunnen werken met bijvoorbeeld een gps-gestuurde schoffelmachine.' Het bedrijf van Guy en Damien telt 92 hectare, waarvan 65 hectare in een blok

rond de boerderij ligt. Door de omvang kan het bedrijf met vrij grote percelen werken. 'Een groot perceel betekent minder kopakker en is voor het schoffelen een voordeel.' Maar ook voor begrazing zijn ruime weiden beter. 'Noem het maar noodzakelijk', stelt Guy Depraetere. 'Een weide van twee hectare is eigenlijk al te klein voor biologisch graslandbeheer, zeker voor het houden van Franse vleesrassen.'

Ook omschakelen naar ander ras

De voornaamste impact van de omschakeling was er op het vlak van de fokkerij. 'Om aan de vereisten van het biologisch veehouden te kunnen voldoen, moesten we voor een ander ras kiezen.' Binnen de vijf jaar hoorde het bedrijf uit te komen op minder dan tien procent keizersnedes op jaarbasis. 'Tenzij we evolueerden naar natuurlijk afkalven. Dat laatste leek ons moeilijk en risicovol met witblauw, waardoor we toch maar voor blonde d'Aquitaine hebben gekozen.' Bedrijven in omschakeling hebben vijf jaar de tijd om naar tien procent keizersnedes te gaan. Momenteel telt de veesta-

pel van 130 runderen nog twee rassen, zowel blonde als witblauw. Blijvend twee rassen naast elkaar houden willen ze niet vanwege managementverschillen. 'Het was van meet af aan onze bedoeling om met één zuiver ras te gaan werken', gaat Guy Depraetere verder. Inkruisen op de bestaande witblauwveestapel was een andere mogelijke optie. Toch is daarvan afgezien. 'Maar als je de genen van witblau-

wen en blondkoeien mixt, dan weet je niet meer of je nu wel of geen keizersnede moet toepassen. Dat leek ons te moeilijk. Dan liever raszuivere fokkerij.' Met een zestal aangekochte drachtige fokkoeien zetten vader en zoon in 2010 de eerste stappen in de blondfokkerij. Inmiddels telt het bedrijf veertien moederdieren van blonde-origine, de teller voor de blondkalvingen over de jaren heen prijkt nu op 22. 'Misschien moeten we het komende jaar nog weer in blondfokkvarzen investeren om de veestapel sneller uit te bouwen.' Met de blondes maakte het bedrijf ook de overstap naar zogende kalveren. 'Gescheiden opfok gaat al snel in de richting van tweehonderd euro kosten per kalf voor alleen al kunstmelk. Daarbij komen ook krachtvoerkosten', wijst Guy Depraetere op de eigen witblauwkalveren. Deze groep

wordt wel gescheiden opgefokt. 'Onder de leeftijd van één jaar komt de opfok van een blondkalf gemiddeld genomen heel wat goedkoper uit. Behalve meeropbrengst denken we met bio ook op lagere kosten uit te komen.'

Actief de afzetmarkt op gaan

Wat meespeelde in de keuze voor blonde d'Aquitaine was de textuur van het vlees. 'Blondvlees leunt qua vleesstructuur het dichtst aan tegen dat van de witblauwen', gaat Guy verder. Hij wijst ook op de verbruikers van biologische vleeswaren. 'De doorsnee consument van bioproducten is geen witblauwvlees gewend. Dat merken we ook bij het vermarkten van onze eerste biologisch gekweekte witblauwen. Daar kun je de meerwaarde amper realiseren. Voor het blondvlees hebben we verschillende afzetkanalen gevonden.'

Inmiddels zijn de eerste blondedieren klaar voor de afzet en zijn alle dieren voorzien van een certificaat biologisch. Guy Depraetere zoekt nu naar mogelijke afnemers. 'In de gangbare landbouw heeft men het afgeleerd om nog actief naar afzetmarkten te zoeken', stelt hij vast. 'Gangbare veehouders doen geen inspanningen om hun producten kwijt te raken. Met biolandbouw moet je zelf zoeken wil je meerwaarde voor een specifiek product scoren. Het voordeel is dat je ook afzetgericht leert produceren. De klant vraagt iets, jij biedt het aan. En meestal tegen een hogere prijs.' Voor het maximaliseren van winst denken vader en zoon op langere termijn ook aan het thuis verkopen van vleespakketten. Daarin noemt Guy vooral het creëren van meerwaarde en het directe klantcontact. 'Maar we houden het voorlopig wel

Omschakeling naar blonde noodzakelijk om aan eisen rond natuurlijke geboorte te kunnen voldoen

Gps-antenne boven op de trekker

Wiedeg volgt de werkgang perfect

Computer op trekker stuurt machine

op vleespakketten en niet op een thuislagerij. Met vleespakketten die door de grossier worden klaargemaakt en zo de diepvries in gaan, houden we de kosten, maar ook de verplichtingen en reglementeringen op het erf erg laag. Zo sluiten we ook risico's uit.'

Precisielandbouw met gps

Het ruwvoer voor het vee en een deel van het krachtvoer winnen de veehouders zo veel mogelijk op de eigen gronden. Zo omvat het bouwplan een teelt met triticale in combinatie met een onderzaai van erwten en haver. De haver zorgt voor een goede lichtafscherming van het gewas en voor een betere verteerbaarheid van het voer. Een eenmalige bemesting met runder- of zeugendrijfmest is voldoende. Verdere acties zijn niet meer nodig. 'Zeven tot acht ton opbrengst is goed haalbaar. Daarvan kunnen we een derde zelf vervoederen, een derde van het erf af naar andere veehouders verkopen en een derde naar de voederfabriek terugleveren.'

Als vlinderbloemigen bezitten de ondergezaaide erwten de capaciteit om stikstof uit de lucht op te nemen en in de grond

beschikbaar te stellen voor andere planten. Dat geldt ook voor de gras-klaverteelt. 'Eén op de zes jaar voeren we bewust een rotatie uit met gras-klaver', voegt de veehouder eraan toe. 'De rotatie is niet alleen goed voor de stikstofopbouw in de bodem, maar is ook positief voor het bodemleven en de structuur van de grond.'

Voederbieten maken eveneens deel uit van het teeltplan. Drie van de vier hectare wordt verkocht. 'Dat gaat tot in Nederland.' Depraetere wijst op het gebrek aan ruwvoergrondstoffen voor een aantal bio-bedrijven. 'Sommige bioboeren hebben te weinig grond, anderen willen zich niet in dergelijke teelten verdiepen waardoor zij niet de juiste machines hebben. Door specifieke teelttechniek kunnen we moeilijkere teelten als voederbieten en mais wel aan.'

Aardappelen, knolselder, bonen, een aantal koolsoorten en de nieuwe teelt huttenhut of cameline, een teelt voor de productie van biomargarine, zijn andere teelten. Vanwege de gespecialiseerde akkerbouw hebben Damien en Guy bewust geïnvesteerd in gps-technologie, waarbij zowel de trekker als de machine een gps-antenne

hebben en met elkaar computergestuurd communiceren. 'Het zaaien gebeurt volgens een bepaalde werkgang en het latere schoffelen kan weer volgens die berekende route gebeuren. Het schoffelen gebeurt preciezer en met een werkgang van zes meter, waardoor structuurschade vermeden kan worden.'

Verplicht loslopen

Voor de toekomst plannen vader en zoon een investering in een nieuwe stal voor het vleesvee. 'We hebben nog een aantal bindplaatsen en voor de biologische vleesveehouderij moeten die aangepast worden.' Duidelijk is dat het strohuisvesting zal worden, bij voorkeur een goedkope formule met het oog op gezond vee waar met een behandelbox gemakkelijk in gewerkt kan worden. Want ook daar geldt het doel om met een lagere input een hoger rendement te draaien.

Of die vlieger ook echt opgaat, moet de toekomst nog verder uitwijzen. Van één ding is Guy Depraetere alvast overtuigd. 'Vleesvee past perfect voor graslandbeheer. Door dat biologisch te doen, willen we extra winstmarge behalen.'

Grote weiden zijn een voordeel voor begrazing met Franse runderrassen

